

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Oboer/5/2016
Identifikačné číslo spisu:	8212203215
Dátum vydania rozhodnutia:	20.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8212203215.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej PRO CIVITAS s. r. o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská č. 100/A, IČO: 45 869 464, zastúpenej verita, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Miletičova č. 5/B, IČO: 35 940 875 proti povinnej C. A., bývajúcej v R., o vymożenie 1.327,76 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2Er/372/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 17CoE/31/2013-24 z 28. februára 2013, takto

rozhodol:

Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .
Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bardejov (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) uznesením č. k. 2Er/372/2012-14 z 9. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vychádzal zo zistenia, že oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie domáha vymożenia pohľadávky na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok. Dôvodom pre vydanie predmetného rozhodcovského rozsudku bolo porušenie povinností povinným vyplývajúcich pre neho zo zmluvy o úvere uzavretej s oprávnenou. Táto zmluva má charakter štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, teda takej, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy nemení. Jej neoddeliteľnú súčasť tvoria všeobecné obchodné podmienky, ktoré v bode 11.2 obsahujú rozhodcovskú doložku. Podľa názoru okresného súdu je však dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatná. Ďalej okresný súd poukázal na to, že doložka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná, keďže spĺyvala s ostatnými štandardnými zmluvnými podmienkami a zároveň v neprospech spotrebiteľa vytvorila značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, keď spotrebiteľovi odoprela možnosť domáhať sa ochrany jeho práv v konaní pred všeobecným súdom. Na základe zistenia, že návrh oprávnenej na vykonanie exekúcie, ako aj predložený exekučný titul sú v rozpore so zákonom, okresný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 17CoE/31/2013-24 z 28. februára 2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „O. s. p.“). Odvolací súd sa stotožnil s posúdením právneho vzťahu medzi účastníkmi ako vzťahu spotrebiteľského, ako aj s posúdením rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorú zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Námietky oprávnenej uvádzané v odvolaní vyhodnotil ako nedôvodné.

Uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená (ďalej aj „dovolatelka“) dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie zmeniť tak, že dovolací súd „poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie“, alebo alternatívne zrušiť obe rozhodnutia súdov nižšieho stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietala, že súdy v danom prípade: a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ O. s. p.), c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), d) odňali oprávnenej možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, zastúpený v dovolacom konaní v súlade s ust. § 241 ods. 1 vetou druhou O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) najskôr skúmal, či oprávnenu podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolaiteľkou - vid' konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Oboer/8/2013, 1Oboer/23/2013, 1Oboer/219/2013, 1Oboer/229/2013, 1Oboer/197/2014 a 1Oboer/220/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ust. § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

V dovolacom konaní úspešnej povinnej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky povinnej náhradu týchto trov nepriznal, pretože povinná nepodala návrh na jej priznanie (§ 151 O. s. p.).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.